

Gyalogszerrel vonultunk, s a Krisztina körüti templom előtt állított meg.

— Itt történt, egészen itt, ahol most állsz. Én jöttem hazafelé. Egyszer egy komfli mellém érkezik. Jóformán cipő sem volt a lábamon. Teljesen le voltam gyalázva. Na mindegy, a komfliból kiszól valaki: Akkor látom, hogy Krúdy Gyula. Megállította a kocsit, aztán azt kérdezte: Jenő, te szereted a húslevest? Szeretem, hogyne — mondom, olyan gyalázatosan álltam. Éhes is voltam, no mindegy. Azt mondja: akarsz velem jó húslevest enni? Hogyne akartam volna. Krúdyval! Gyere, ülj fel mellém. Rögtön felléptem, ő meg előreszólt; de csak ennyit: Balatonfüred. Teljesen meg voltam rökönyödve, át Krúdy megnyugtatott, mert tudod, ott főzik mostanában a legjobb húslevest. Hát ha te is szereted! . . . És elmentünk.